

- Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že článok 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES vykladala tak, že tento článok nepožaduje, aby vnútroštátne orgány uviedli a preukázali existenciu dôvodov bezpečnosti dodávok na účely prijatia opatrení nezlučiteľných s pravidlami harmonizácie obsiahnutými v smernici. Tento výklad je podľa nich v rozpore s povinnosťou vykladať ustanovenie, ktoré stanovuje výnimku, striktnie.
 - Výklad, ktorý uskutočňuje Komisia vzhľadom na článok 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES, znamená umožniť členským štátom využívať bez obmedzenia pravidlo, ktoré podľa článku 114 Zmluvy môže mať len prechodné uplatnenie. výklad prijatý Komisiou je preto nezlučiteľný s právnym základom smernice 2003/54/ES.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď určila prah 15 % stanovený smernicou tak, že ho zbavila potrebného účinku, ktorý sleduje normotvorca Únie.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pretože v Španielsku neexistujú problémy s bezpečnosťou dodávok, ktoré by odôvodňovali prijatie oznámeného opatrenia.
 - Oznámené opatrenie nerešpektuje podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 smernice 2003/54/ES, ktorý stanovuje, že povinnosti poskytovania služieb vo verejnom záujme musia byť jasne definované, transparentné, nediskriminačné, overiteľné a zaručovať pre elektroenergetické spoločnosti Únie rovnosť prístupu k národným zákazníkom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa Komisia údajne dopustila tým, že sa domnievala, že na oznámené opatrenie sa uplatňuje článok 106 ods. 2 Zmluvy. Na základe tohto žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že:
- Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že na základe ustanovenia článku 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES nie je nevyhnutné skúmať, či v prejednávanej príhode sú splnené požiadavky potrebné na definovanie povinnosti poskytovať služby vo verejnom záujme.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne posúdila proporcionalitu oznámeného opatrenia a svoju analýzu obmedzila na určenie neexistencie nadmernej kompenzácie.
 - Komisia tým, že uplatnila článok 106 ods. 2 Zmluvy, nepreskúmala ohrozenie, ktoré oznámené opatrenie predstavuje pre vlastnícke právo upravené v Charte základných práv EÚ.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení spojenom s určitými procesnými aspektmi. Na jeho základe žalobkyne namietajú, že:

- Komisia porušila článok 108 Zmluvy a článok 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 ⁽²⁾ tým, že nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania napriek existencii objektívnych a zhodných skutočností, ktoré preukazovali, že existujú závažné ťažkosti pri posudzovaní zlučiteľnosti oznámeného opatrenia.
- Komisia sa dopustila zneužitia svojej právomoci tým, že využila prenotifikačnú fázu s cieľom vyhnúť sa začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES (Ú. v. EÚ L 176, s. 37; Mim. vyd. 12/002, s. 211).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Melli Bank/Rada

(Vec T-492/10)

(2010/C 328/82)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Melli Bank plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť bod 5 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- zrušiť bod 3 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- vyhlásiť článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ za neuplatniteľný na žalobkyňu, a
- zaviazať Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom. Okrem toho sa žalobkyňa domáha podľa článku 277 ZFEÚ neuplatniteľnosti článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007.

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

Po prvé žalobkyňa tvrdí, že prijatím napadnutého nariadenia a rozhodnutia boli porušené jej práva na obranu a účinnú súdnu ochranu, keďže dôvody, ktoré uviedla Rada nie sú pre žalobkyňu dostatočné na to, aby porozumela dôvodom, na základe ktorých bola označená a jej prostriedky následne zmrazené. Navyše žalobkyňa tvrdí, že Rada jej neposkytla dôkazy a/alebo dokumenty zo spisu, z ktorých Rada vychádzala, a preto žalobkyňa nebola schopná účinne sa vyjadriť k svojmu označeniu.

Po druhé žalobkyňa uvádza, že neboli splnené zásadné kritéria na to, aby bola označená, a/alebo Rada vyhádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri určovaní toho, či boli alebo neboli tieto kritéria splnené. Žalobkyňa tvrdí, že nie je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ subjektu, ktorý sa podieľa na údajných činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia alebo na vývoji nosičov jadrových zbraní a ktorý je s nimi priamo spojený alebo ich podporuje v zmysle významu, ktorý bol v rozsudku Všeobecného súdu Melli Bank/Rada (T-246/08) ⁽⁴⁾ prisúdený výrazu „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“.

Po tretie žalobkyňa tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 a/alebo článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP je protiprávny v rozsahu, v akom je kogentný a vyžaduje, aby Rada označila každú dcérsku spoločnosť označenej materskej spoločnosti.

Po štvrté žalobkyňa uvádza, že podstatné kritéria pre označenie jej materskej spoločnosti a teda aj žalobkyne, neboli splnené a/alebo Rada vychádzala z nesprávneho posúdenia pri určovaní, či boli alebo neboli splnené tieto kritériá. Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ jej materská spoločnosť úspešne spochybňuje nariadenie Rady (ES) č. 1100/2009 ⁽⁵⁾ (vec T-35/10) ⁽⁶⁾ a rozhodnutie Rady 2008/475/ES ⁽⁷⁾ (vec T-390/08 ⁽⁸⁾), je potrebné zrušiť vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutie Rady 2010/413/CFSP, a to v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.

Po piate žalobkyňa tvrdí, že jej označenie a celosvetové zmrazenie všetkých jej prostriedkov je neprimerané vo vzťahu k

sledovanému cieľu a porušuje jej vlastnícke právo. Ďalej tvrdí, že uložené reštriktívne opatrenia sú neprimerané, keďže výrazne spôsobujú žalobkyňi ujmu a nie sú najmenej obmedzujúcim prostriedkom, ktorý by sa mohol uplatniť.

-
- (¹) Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).
- (²) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).
- (³) Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, 2007, s. 1).
- (⁴) Spojené veci T-246/08 a T-332/08, Melli Bank/Rada, Zb. s. II-2629, v súčasnosti prebieha konanie o odvolaní vo veci C-380/09 P, Melli Bank/Rada (Ú. v. C 282, 2009, s. 30).
- (⁵) Nariadenie Rady (ES) č. 1100/2009 zo 17. novembra 2009, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/475/ES (Ú. v. EÚ L 303, 2009, s. 31).
- (⁶) Vec T-35/10, Bank Melli Iran/Rada (Ú. v. C 100, 2010, s. 47).
- (⁷) Rozhodnutie Rady z 23. júna 2008, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 163, 2008, s. 29).
- (⁸) Spojené veci T-390/08, Bank Melli Iran/Rada, Zb. s. II-3967, v súčasnosti prebieha konanie o odvolaní vo veci C-548/09 P, Bank Melli Iran/Rada (Ú. v. C 80, 2010, s. 10).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Persia International Bank/Rada

(Vec T-493/10)

(2010/C 328/83)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Persia International Bank plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť bod 2 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,